

مفیدم چون فراموش می‌کنم!

سنجاب ایرانی

ای بابا! پس کجاست؟... هرچه فکر می‌کنم، یادم نمی‌آید میوه‌های بلوط را کجا قایم کرده‌ام! می‌دانم که توی شکاف صخره‌ها، داخل تنه‌ی پوک درخت‌ها و البته، بیشترشان را زیر خاک پنهان کرده‌ام... اما نمی‌دانم کدام صخره و درخت و زمین! جای شکرش باقی است که می‌توانم میوه و دانه و سبزیجات و حتی جوانه و پوست گیاهان را هم بخورم. از گردو و فندق و بادام و ذرت و تخم آفتاب‌گردان گرفته تا سیب و گندم و کاهو و کلم! من هم مثل

موش جونده‌ام. دندان‌هایم دائم در حال رشد هستند. برای این‌که ساییده شوند و قدشان کوتاه شود، باید بیشتر وقت‌ها در حال جویدن باشم! موقع غذا خوردن، بر روی دو پا می‌نشینم و غذا را با دست نگه می‌دارم.

نمی‌دانم... شاید فراموشکاری من به خاطر تحرک زیادم باشد. چون از درختی به درخت دیگر می‌جهم. مهارت عجیبی هم در بالا و پایین پریدن دارم. خانه‌ی من روی درختان است و برای

شاید ندانی!

جنگل‌های بلوط، حساسی به من مدیون هستند. از هر ۱۰۰ دانه‌ی بلوطی که برای غذای زمستان در خاک پنهان می‌کنم، ۱۰ تای آن را هم پیدا نمی‌کنم، همین باعث می‌شود دانه‌های بلوط پیدا نشده، فرصت رشد پیدا کنند. و درخت بلوط جدیدی را ایجاد کنند. جالب‌تر این که من دانه‌های بلوط را در جاهایی مخصوص پنهان می‌کنم. جاهایی که گرازها خاک آن را زیر و رو کرده باشند و برای رشد دانه‌ی بلوط مناسب باشد.

به عنوان لانه استفاده می‌کنم. درختان کهنسال بلوط جنگل‌های زاگرس را هم به درختان کوتاه و پر شاخ و برگ ترجیح می‌دهم. چون حفره‌های بیشتری دارند. بعد از انتخاب محل زندگی، سطح آن را با علف‌های نرم می‌پوشانم. اگر خانه‌ام با هجوم کک‌ها یا مزاحمان دیگر مواجه شود، از آن‌جا می‌روم و خانه‌ی جدید می‌سازم.

می‌توانی مرا با رنگ قرمز حنایی دُم و سرّم بشناسی. چون بقیه‌ی سنجاب‌ها آن را ندارند.

منظورمان را خوب به هم برسانیم. شاید تو هم برای خواب یک بالش گرم و نرم داشته باشی. اما نمی‌دانی وقتی موقع خواب، دُم پشمالویم را به‌جای بالش زیر سرم می‌گذارم، چه لذتی دارد! البته فایده‌ی اصلی‌اش این است که گرمای بدنم حفظ می‌شود.

خانه‌ام روی درختان است؛ ولی مثل خیلی از حیوانات دیگر، لانه نمی‌سازم و درخت را سوراخ نمی‌کنم، من از سوراخ‌ها و حفره‌های طبیعی روی تنه‌ی درختان

غذا خوردن روی زمین هم می‌آیم؛ ولی موقع احساس خطر، با ناخن‌های بلند و تیزم به سرعت از درختان بالا می‌روم. با کمک دُم پشمالو و بلندم که به حفظ تعادل کمک می‌کند، از این شاخه به آن شاخه می‌پریم. البته خاصیت دُم پشمالوی من فقط همین نیست. یکی از وظایف دُم من، تولید علایمی برای برقراری ارتباط با بقیه‌ی سنجاب‌هاست. ما با مقداری صدای جیر جیر با هم ارتباط برقرار می‌کنیم. این صدا همراه با حرکات دُم ایجاد می‌شود تا